

τα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, νὰ εἰσαγάγῃ τὰς ἐπιστήμας, νὰ διαδώσῃ τὰς τέχνας, νὰ ἐμφυχώσῃ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνας ἔχομεν ἱερὸν καὶ πρώτιστον καθήκον νὰ συντελέσωμεν διὰ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ διὰ τῆς ἐνεργοποιήσεως τῶν μέτρων ἐκείνων, ἅτινα δύνανται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἄρσιν τῆς ἀγωνίας τῶν ἀναξιοπαθόντων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀδελφῶν μας, καθόσον φυσικὸν δικαίωμα ἔχουσιν οὗτοι νὰ ζῶσιν ἐλεύθεροι, νὰ ἐπιδιώκωσι τὰ μέσα ἐκεῖνα, δι' ὧν ἠδύναντο νὰ εὐημερήσωσιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ζῶντες, νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἰσχυροὶ καὶ πρόμαχοι τῶν ἐλευθέρων ἀρχῶν, ὑπὲρ ὧν τσαῦτα μέχρι τοῦδε ὑπέφερον.

Ἡ ἔθνικῃ ἀνεξαρτησίᾳ δὲν εἶναι ζήτημα πλέον, καθόσον εἶναι δικαίωμα ἰσχυρὸν καὶ ἐμφυτον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἔχουσιν οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἀνεγνώρισαν ἐπὶ τέλους τὴν μεγάλην τῶν ἐθνικοτήτων ἀνέγερσιν, καὶ ὡς ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης ἔσεται καὶ ἡ ὀλοσχερῆς ἀναγέννησις τῆς Ἀνατολῆς. Ναι, τὰ δίκαια αὐτῆς, ἅτινα καταπατοῦνται σήμερον πρέπει νὰ θριαμβεύσωσι, καθὼς ἱερὰ καὶ βασιζόμενα ἐπὶ τῶν ἀναλλοίωτων ἀρχῶν, ἃς ἔθηκεν ὁ Ὑψιστος. Τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον καὶ ἡ τιμὴ τῆς Εὐρώπης ἀπαιτοῦσιν ἵνα αὐτὰ ἀναγνωρισθῶσι πρὸς δικαίωσιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐξετάσατε, ὦ Δυτικαὶ Εὐρωπαῖαι, τὴν νέαν ἡρωϊκὴν τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν καὶ θεάσατε ἴδει ὅτι οἱ Ἕλληνας τὴν σημαίαν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πα-

τρίδος ἐν χερσὶ κρατοῦντες, καὶ ἐπὶ τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεώς των βασιζόμενοι, καὶ τὰς συμμαχίας τῶν κραταιῶν τῆς γῆς παρέβλεπον, καὶ εἰς ἐπολέμει ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν μυριάς, καὶ αἱ Ἕλληνίδες ὠπλίζον τὰ τέκνα των, ὀδηγοῦσαι αὐτὰ εἰς τὸν πόλεμον, — ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος, ἅς μαρτυροῦσι τίνι τρόπῳ, διὰ ποίων μέσων, καὶ ποῖοι λόγοι ἐχρημάτισαν, οἱ ἀναστήσαντες μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λόγοι ὑπάρχουσιν ἤδη καὶ πρὸς ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ προορισμὸς λοιπὸν τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἐγκεχαραγμένος ἐν ταῖς θεῖαις δέλτοις, τὰ δικαίωματα αὐτῆς ἐρείδονται εἰς τὸ φυσικὸν δίκαιον καὶ εἶναι ἀπαράγραπτα. Καθῆκον ὅθεν ἱερὸν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος εἶναι ἵνα αὐτὴ διὰ παντὸς μέσου, καὶ παντὶ σθένει, ἐν δέοντι, συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ οὕτω συντελέσασα διὰ ταύτης κατόπιν εἰσελθῇ εἰς τὴν κοινὴν πηγὴν ὁ πολιτισμὸς, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀποκατάστασις.

Ἡ ἀναγέννησις δὲν ἐκτελεῖται διὰ τῆς ἀποκατάστασις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΑΤΑΣ.

Τὸ εἰς τὸ μεσημβρινώτερον μέρος τῆς ἡμετέρας Νήσου ἀκρωτήριον, καλούμενον «Λευκάτας», ἢ «Πύδημα τῆς Σαπφούρας», εἶναι λίαν ἀξιοσημειώτον ἕνεκεν τῆς παρ' ἀρχαίαις θρησκευτικῆς προλήψεως. Ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου ἦτο τὸ Ἄλμα καὶ ὁ Νηὸς τοῦ Ἀπόλλωνος παρὰ τῷ Ἄλματι, ὅστις ἦτο ξύλινος, ἢ ἐν κοφάλα δένδρου. Τὸ Ἄλμα ἦτο τόπος ἀπ' οὗ ἐπήδων οἱ ἐρασταὶ εἰς τὴν θάλασσαν, νομίζοντες, ὅτι διὰ τοῦ πηδήματος ἠδύναντο νὰ ταῦσαι τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους. Πολλοὶ ἐγίναν θύματα τῆς τοιαύτης προλήψεως. Μεταξὺ τῶν κρημισθέντων ἀναφέρονται αἱ διάσται, ἢ νεάνις Λευκάτης, καὶ ἡ διαβόητος ποιήτρια Σαπφῶ, ἀφ' ὧν ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν «Λευκάτας» ἢ «Λευκάτης», καὶ «Πύδημα»

τῆς Σαπφούρας. Προσέτι κατ' ἔτος ἔθιμον ἦν τοῖς Λευκαδίοις νὰ κρημνίζωσιν ἐντεῦθεν κατάδικον ὅτε ἐτελείτο ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν ἐθεώρουν ὡς αἵροντα τὰς τῶν ἄλλων ἀμαρτίας, καὶ ὅτι ἐξίλειον τὸν Θεόν. Προσέφερον πρῶτον τὴν θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι οἱ Ἱερεῖς, καὶ κατόπιν ἐκρημνίζον τὸν κατάδικον προσαρτῶντες αὐτῷ μεγάλην πτηνὰ, καὶ ὄρεα· ἐάν δὲ οὗτος τυχὸν ἐσώζετο, ἀπεπέμπετο τῶν ὄριων τῆς Λευκάδος. Νῦν σώζεται ἡ θέσις τοῦ Ἄλματος ἐπὶ τῆς κρημνῆς τοῦ ἀκρωτηρίου, κάτωθι δὲ τῆς προσέψεως τούτου, κατὰ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης ὑπάρχει προσέτι προσκεκολλημένη μεγάλη λίθινος πλάξ, ἣτις γίνεταί ὁρατὴ διὰ τῆς προσεγγίσεως πλοίου, ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα γράμματα, ἅτινα ἕνεκεν τοῦ ἀποτόμου τοῦ ἀκρωτηρίου, καὶ τοῦ κυρτοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῶσι.

**ΕΠΙ ΤΩ ΠΟΛΥΘΡΗΝΗΤΩ ΘΑΝΑΤΩ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΟΝΔΑΡΗ**

Φυτρώνει ἐν' ἀγριολούλουδο 'ς τοῦ βράχου τὴ λειψάδα
Καὶ ζῆ με λίγη καταχνιά, με λίγη ἀντλιάδα,
Δὲν τὸ εἶδε μάτι φθονερό. 'Σ τὴ σχισματιὰ κρυμμένο
Τὴ μοναξιά του χαίρεται, τ' ἀρέσει νᾶναι ξένο.
'Σ τοῦ κόσμου τὸν ἀπέραντο τὸ θησαυρὸ δὲ φέρνει
Παρ' ἀρμονία καὶ χαρὰ . . . Γιατί τὸ συνεπέρνει
'Σ τὸ πέρασμά του ὁ σύφουνας; . . . Γιατί τὸ ξερρίζο-
νει; . . .
Τὸ φοβερὸ τὸ γίγαντα ποιὸς στέλνει; . . . Ποιὸς σκο-
τόνει
Τὸ πλάσμα μόλις ἀνοίξε τὰ φύλλα 'ς τὸν ἀγέρα; . . .
Πές μου το σὺ, πατέρα.

Λαλεῖ τ' ἀηδόνι 'ς τὸ κλαρί, τὸν οὐρανὸ τηράζει
Καὶ νανοῦρίζει ὄλονυχτὴς τὴν πλάση ποῦ νυστάζει.
Τὰ χίλια του λαλίματα γλυκὰ συναπαντιῶνται
Μ' ἀστέρια διαβατάρικα κ' ἐγκαρδιακὰ φιλιῶνται.
Τ' ἀκοῦν τὰ νοχτολούλουδα, τὰ καταπίνει ὁ κρίνος . . .
Καὶ τὴν αὐγὴ . . . βοῦβό . . . νεκρὸ . . . Πές μου
ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος
Ποῦ πρόσταξε τὸ σερπετὴ ν' ἀνοίξῃ τ' ἀγριο στόμα
Νὰ κατὰτῃ τὸν ἀγρυπνο τὸν ψάλλη, πρὶν ἀκόμα
Τελειώσῃ τὸ τραγῶδι του καὶ πρὶν τὸν εὐρὴ ἢ μέ-
ρα; . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Θεόρατος καταμεσῆς 'ς τὸ πέλαγο ἕνας βράχος
Περίφανος, ἀπάτητος, σκληρὸς θαλασσομάχος
Πέτεται με τὸ ψήλωμα καὶ με τὴν ἀνδριά του.
Δὲν τὸν ἐπάραζαν σεισμοὶ καὶ βλέπει 'ς τὰ νερά του
'Αδιάφορος τὸν πόρφυρα 'ς τὸ λάρυγγα νὰ θάφτῃ
Ν' ἀλέθῃ με τὰ δόντια του τὸ δύστυχον τὸ ναῦτη . . .
Λίγη ψιχάλα ἐχώνεψε βαθειὰ 'ς ἑμὴ βράφη του,
Τὸ κρῦν τὴν ἐπάγωσε κ' εὐθὺς ἡ κορυφὴ του
Τρίξει, βογγᾷ, σωριάζεται ψηλ' ἀπὸ τὸν αἰθέρα . . .
Πές μου γιατί, πατέρα; . . .

Καὶ τοῦ πλατάνου τὴν καρδιά, τὸν πρίνο, τὸ ρουπάκι
'Ακούμητο παντοτεινὸ τρώγει κρυφὸ σαράκι.
Κ' ἡ λευκα ἡ μακροτράχηλη με τ' ἀσημένιο φύλλο,
Τὸ κυπαρίσσι πάφωνο θωρεῖς σά μαῦρο στόλο
Τὸν οὐρανὸ μας νὰ κρατῇ καὶ φαίνεται πλασμένο
Νὰ ξεφυτρύνῃ ἀθάνατο 'ς ἡμῶν πεθαμένο . . .
Περνᾷ ἕνα μαῦρο σύγγεφο, ἐπάνωθε τοὺς στέκει
'Αστράφτει, σχίζεται, βροντᾷ, ξερνᾷ τ' ἀστροπελέκι
Καὶ στάχτη γίνονται με μιᾶς, σκορποῦν με τὸν ἀ-
γέρα . . .
Πές μου γιατί, πατέρα; . . .

Νόμος τοῦ κόσμου εἶν' ἡ φθορὰ καὶ δὲ θά νὰ χορτάσῃ
'Ο φοβερός ὁ δράκοντας πρὶν καταπιῇ τὴν πλάση.
Τ' ἀηδόνι, τ' ἀγριολούλουδο, τὸ δέντρο, τὸ κοτρῶνι
Τ' ἀγγελοκάμωτο κορμὶ τ' ἀγλύκαντου σου Ἀντώνη,
'Ολα ἕνα χέρι τὰ κρατεῖ, μιὰ θέληση τ' ἀφίνει
'Ακλόνητη 'ς τὸ δάκρυ μας, χωρὶς ἐλεημοσύνη.
Χαλᾷ τὸν κόσμο πῶπλασε, τὸν ξαναπλάθει ἀκόμα,
'Ακούραστο, ἀχαλίνωτο τὸ διαπλατὸ τῆς στόμα
Δαγκᾷ, συντρίβει ἀδιάκοπα ὁ, τ' εὐρὴ ἐδῶ 'ς τὴ σφαί-
ρα . . .
Τὶ κλαῖ; . . . Τὶ κλαῖς, πατέρα; . . .

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ

Πρὸς τὸν τεθλιμμένον πατέρα του
Εὐστάθιον Κόνδαρη

Τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1877—Ἐν Λευκάδι.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΥΠΟΥΡΧΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΩΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Σκοβελέφ εκυρίωσε Νοβέμπερ πλυσίν Πλεύνας. Γούρκοσ συνέλαβε χιλιάς άμαξάς τροφίμων. Μεγάλη άποθήρρυνσις Κωνσταντινούπολιν. Πύλαι ανακτόρων Σουλτάνου άγυρώθησαν. —

Ραγούζα. Ο Μεχμέτ Άλ ή πασάς έχει τήν άνωτάτην διοίκεισιν τών εν Έρζεγοβίνη στρατιωτικών δυνάμεων. Τα από Όρχανιέ μέχρι Σόφιας κλιμακηδόν παρατεταγμένα στρατεύματα ύπέστησαν ήττάν τινα. —

Τιφλίς. Οι Έρσσοι έφθασαν εις Κοτσεβάν και Όδεγερούς. Η θέσις του Κάρσ ειναί σχεδόν άπεγνωσμένη εν τω φρουριώ ύπάρχουσι 4000 άσθενείς και όλίγαί προμήθειαι. —

Σιλίστρια. Οι έπικρατούντες υςγοί έμποδίζουσι τας κινήσεις του στρατηγού Ζιμερμαν. —

Κ[πολις. Ύπουργικά μεταβολαί θα γίνωσι πιθανώς εν τω δίβανω. —

Έρζερούμπ. Οι Έρσσοι προσέβαλον τους Τούρκους έφ όλιν τήν γραμμήν. ή μάχη διήρκεσε δεκα ήμέρας. Το τουρκικόν κέντρον εθρούστη τραπέν εις ύποχώρησιν. Ο Μουκτάρ πασάς έπληρώθη. —

Τιφλίς. Τηλεγράφημα του μεγάλου δουκός Μιχαήλ άγγελαι νέαν νίκην τών αυτοκρατορικών στρατευμάτων. Ο Μουκτάρ πασάς ήγούμενος τής στρατιάς αυτού προσεβλήθη κατά ταύτας ύπό του αυτοκρατορικού στρατού. Μετά τινων ώρων μάχην πυροβολικού ο τουρκικός στρατός έδιχάσθη ύπό τών αυτοκρατορικών δυνάμεων. Εκ του άριθμού τών νεκρών ούς οι Τούρκοι κήκκαν επί του πεδίου τής μάχης δεον να συμπεράνωμεν ότι αι άπώλειαι αυτών ήσαν μέγισται. —

Σιστοβόν. Η έπιθετική κινήσις του στρατηγού Γούρκου δεν έπαυσε παντάπασι. Τό ύις; αυτόν σωμα συνήψε συμπλοκήν άσήμαντον μετά τών τουρκικών στρατευμάτων. —

Ραγούζα. Ο ήγεμών Νικόλαος ετοιμάζεται να μεταφερρ τόν πόλεμον εις τήν Άλβανίαν. Δέν άμφιβάλλουσ δέ περί τής συμπαθοῦς τών καθολικών Άλβανών συνδρομής. —

Τιφλίς. Λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα προς χειμερινήν στρατείαν εν τή τουρκική Άρμενία, εν ανάγκη δέ και εν τή μικρά Άσία. —

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Εν τή άγορά όλα σχεδόν τά τρόφιμα, ιδίως δέ ει ήχθύες πωλούνται κατ' αρέσκειαν παρά των άλιέων, πλέον τής αστυνομικής διατιμήσεως, τούθ' όπερ είναι λίαν επίζημιον τοις οικογενειαρχαίς. Προς περιστολήν τής τιαούτης καταχρήσεως είναι καλόν όπως του λοιπού διειρησθή εν τω άγορείω εις αστυνομικός κλητήρ να ενεργήται ακριβώς ή πώλησις συμφώνως τή αστυνομική διατιμήσει, τότε δέ βεβαίως θέλουσι πούσει τά δικαία πάροπινα τών ήμετέρων συμπολιτών. Επί του άντικειμένου τούτου έδριστώμεν τήν προσοχήν του έκπληροδντος; χρέη Δημαστυνόμου, διότι γνωρίζομεν ότι

μετά ζήλου και δραστηριότητος ενεργεί τά καθήκοντά του.

— Παρακαλούμεν τόν άξιότιμον Κ. Δήμαρχον ήμών ίνα λάβη πρόνοιαν περί τής επισκευάσεως του κεντρικωτάτου δρόμου, άγαντος από τής εκκλησίας του άγίου Νικολάου μέχρι τής οικίας τών αδελφών Κυρίων Σέρβου, καθόσον ο δρόμος ούτος κατήνησεν αδιάβατος, καταστραφείς ύπό τών άμαξών.

— Αφίκετο χθές εις τήν Έπαρχίαν μας εκ τής άπέναντι Περγαίας ο άξιότιμος Κύριος Δημήτριος Γρίβας Συνταγματάρχης και βουλευτής τής Έπαρχίας Βονίτσας.

— Γάλλος τις (ο Γεράρδ), διάσημος κυνηγός λέόντων εν Άλγερία, υπελόγησεν ώς έξής τας ζημίας όσας υφίστανται οι κάτοικοι τών μερών εκείνων από τους λέοντας. — Ο λέων ζή 35 περίπου έτη, καταναλίσκει δέ κατ' έτος 6000 φράγκων εις ήππους, βόεις, πρόβατα κλ. — Οθεν έκαστος λέων στοιχίζει εις τους Άραβας 20000 φράγκα. —

— Αι όμιλούμεναι εις τόν κόσμον γλώσσαι και διάλεκτοι είναι όλαί 3023. Εις μέν τήν Ευρώπην 587, εις δέ τήν Άσίαν 896, εις τήν Άφρικην 276 και εις τήν Άμερικην 1264. Αι προσθευόμεναι θρησκείαι είναι περίπου χιλιαί.

— Συνήθη όνόματα εν τή νήσω Σκοπέλω είναι τά έξής: Τοπτσινώ, Μαλανδρώ, Γκιουλώ, Νταντιώ, Γαιτσώ, Γιαλινώ, Ύγγλεζώ, Μυρωδώ, Μοσκαδώ, Σιραγώ, και πλείστα άλλα τοιαύτα.

Λύσις του εν τω προηγουμένω φύλλω ήμων αινίγματος

« Η λύσις »

Τήν λύσιν ταύτην έδωκεν ήμιν πρώτος μέν ή εκ Πρεβέζης Κ. Γεώργιος Γερογιάννης, φοιτητής του ένταύθα Γυμνασίου, δεύτερος δέ ο Γυμνασιάρχης Κ. Άγγελος Καππίάτας.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ήπι τής άμμου δύναμαι κάλλιστα να βαδίσω
 επί ώρας αρκετάς χωρίς να άπαυδήσω.
 Έξ έμού εάν τμηθή τράχηλος και κεραλή
 τής Ευρώπης μία νήσος εύθεις θα φανή.
 Αν όμως παύτοχρόνος και τό στήθος μου κοπή
 δύσκολον χωρίς έμού ξυλουργός να έργασθή.

Τόν λύτην του αινίγματος τούτου μη δυνάμενοι επί του παρόντος να φιλοδώρησωμεν, ύποσχόμεθα αυτώ ότι θέλομεν καταχωρήσει δωρεάν διατριβήν τινα, ην δύναται επομένως να μās έγχειρίση προς τούτο.

Η λύσις, δοτέα εις τό τυπογραφείον μας έγγράφως.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ και ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

παρά τή πλατεία του Άγίου Σπυρίδωνος.

